

ли за царь Михаила Теодоровичь, Романовъ, отъ кого-то ся начинать пакъ нови свѣтли деніе за Россіѣ.

§. 80. Патриархуваніе-то на Филарета и Никона.

Баща му на царь Михаила, Теодоръ Никитичъ, въ царуваніе-то на Годунова, былъ постриганъ за инокъ, и ся наименовалъ Филаретъ; а Лже-Димитрій, като неговъ роднина ужъ, заповѣдалъ да ся рѣкоположи митрополитъ въ Ростовъ, дѣто показалъ сичкъ-тъ коравинъ, коя-то ся иска отъ единъ достоенъ пастырь, та като избѣгали повече-то отъ Ростовскы-ты гражданы, нападнѣты нечаяно отъ Прѣславскы-ты измѣнници въ врѣмя-то на Тушинскыя разбойникъ, въ Ярославъ, дѣто молили и него да побѣгне съ тѣхъ, останѣлъ непрѣклоненъ на молбы-ты имъ, и ся затворилъ въ тамошнѣ-тъ Сѣборнѣ черковѣ, та служилъ литургіѣ и причастилъ сичкыя останѣлъ още въ Ростовъ народъ. Бунтовници-ти ся спустижъли тогава въ храма, та му съвлѣкли святителскы-ты одѣжды и го закарали полумъртъвъ въ Тушинъ, отъ дѣто слѣдъ нѣколко недѣли тяжко робство го избавили Скопиновы-ты войскы изъ рѣцѣ-ты на свои-ты неприятели. Нъ нему было писано да прѣкара и друго таквози тяжко робство у Поляци-ты. Испратенъ съ нѣколцина другы още пратенници (1610 г.) отъ Москвѣ въ Смоленскъ, да прѣдложатъ всероссійскыя прѣстолъ на Владислава, — Сигизмундова сынъ, зѣли ся подъ стражъ отъ Сигизмунда, кой-то въпрекы правдины-ты на народа искалъ да царува самъ въ Россіѣ, и ся испратили въ Полюшъ, дѣто теглили чяжъ до Деулинскыя миръ (1618 г.). Послѣ кога-то възлѣзълъ на Русскыя прѣстолъ сынъ му, Михаилъ Теодоровичъ, поляшко-то правителство му прѣдложило, да имъ отстъпи нѣкои си области, та да освободятъ баща му; нъ той писалъ на сына си, да имъ не дава зарадъ него нити единъ педей отъ Русскѣ-тъ земѣ. Тѣй мѣжество-то и твърдость-та му накарала Поляци-ты да го освободятъ въ замѣнъ на Струса, кого-то Русси-ти ѹловили, кога-то отътврвали Москвѣ. — Филаретъ ся завърнѣлъ вече отъ свое-то робство, и царь-тъ, духовенство-то, бояри-ти и народъ-тъ го накарали да стане Патриархъ, провъзведенъ отъ Іерусалимскыя Патриархъ Теофана, кой-то дохаждалъ тогава въ Москвѣ да наряди Русскѣ-тъ черковѣ. Сѣднѣлъ вече на патриаршескыя прѣстолъ Филаретъ, прѣкаралъ останѣло-то отъ живота си, нѣсамо като свѣтникъ, ами и като сѣуправитель на сына си, — царь-тъ. Имя-то му ся пишало по грамоты-ты на единъ рѣдъ съ царско-то, и ся нарисалъ въ сичкы-ты нарядбы на цар-